

ивение съ настроение. Обектът на вдъхновението никога не се мѣни, а обектът на настроението се мѣни. Казва се въ Писанието, че Духът Божий като влѣзе единъ путь въ васъ не се връща. Като влѣзе Господъ единъ путь въ васъ, Той не е отъ тѣзи слабодушнитѣ, да се връща. Стъпи ли Му крака веднаждъ нѣкаждъ, Той не се връща вече. Въодушевлението си е въодушевление. Сега, мнозина християни казватъ: „Духът може да се отнеме“. А, да, обикновеният духъ може да се отнеме и може и да се даде, но Божият Духъ никой не може да Го отнеме и да Го даде. Обикновеният духъ може да се махне и даде, но когато дойде Великият Божи Духъ, Духът на сънцето, азъ, съ своите грѣхове, не мога да Го изпѫдя. И никои другъ не може да Го изпѫди. То си върви по опредѣлния путь. Не се самозаблуждавайте! Великият Божествен Духъ, като посети човѣка единъ путь, дѣлото е свършено: Роденият отъ Бога грѣхъ не прави, а щомъ не правишъ грѣхъ, не можешъ и да паднешъ: Сега ще кажешъ: знаешъ ли какво нѣщо е да не правишъ грѣхъ? Да нѣмате желание да правите грѣхове, значи, да считате, че всичко, което имате, всичко което правите е за общо добро. Всичко това не ви спъва, и въ каквото положение да ви турятъ, вие ще може да се справите съ него.